

Klimanytt 286**Redaktør: Ole Henrik Ellestad****29.9.2020****klimanytt@klimarealistene.com**

Klima i pandemiens tid

Ole Henrik Ellestad*

Pandemiutbruddet har fokusert samfunnets interesse mot Covid-19. Alarmisme om klima og klodens fortapelse blir av mindre interesse. Når alle tidligere alarmer ikke har slått til og med den kaldeste julimåned i Norge på ca. 60 år holder medier og politikere en lav profil

Det er stor spredning i norske mediers sparsommelige klimaeksponeringer. Fra den vanlige uvitenskapelige bruk av inntrådte værepisoder til grunnløse insinuasjoner om klimaskeptikere. Omtale av forhold som ikke går IPCCs vei utelukkes konsekvent. IPCCs vitenskapelige forsvar for CO₂-hypotesen er for svakt til å eksponeres og er således ikke av interesse for NTB. Her er noen eksempler.

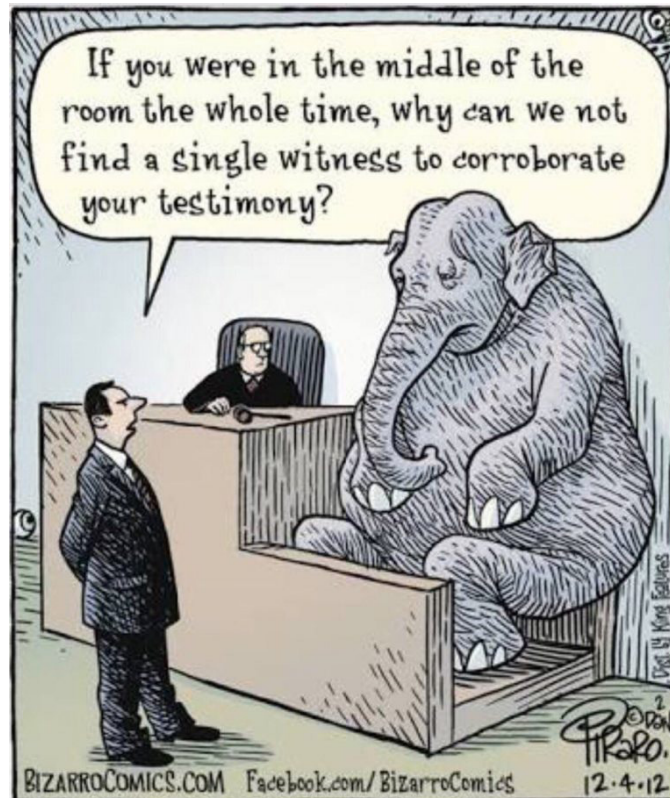
Selsomme norske klimaytringer

I NRK ytring (30.8.) hadde *Hans Olav Hygen* og *Rasmus Benestad* (RB) [en diffus artikkel](#) der de søker å trekke paralleller mellom forskningsresultater som etter hvert presenteres om pandemien, og klimasaken. Omtalen kan like gjerne slå tilbake på dem selv siden sammenhengen er ubegrunnet og som vanlig med et haleheng av andre feilaktige påstander.

Pandemien viser primært at forskningsresultater ikke er 'fersk-vare', men foredles av stadig nye resultater. Derved øker forståelsen og usikkerheten reduseres gradvis, et akseptert og helt sentralt forhold i den komplekse problemstillingen. Klimaproblemstillingen er langt, langt mer kompleks, men fremstilles likevel gjentatte ganger av RB som løst på en sikker måte. Da går refleksjonen til evalueringen av IPCC i 2010 der det fremkom alvorlig kritikk av bl.a. manglende usikkerhet og formidling av denne. Pandemien viser først og fremst hvor feilaktige modeller kan være selv fra noen av de fremste utenlandske eksperter. I pandemien ville bruk av modellresultater med samme kjente mangler og manglende kvalitet som i klimaforskning, vært uhørt. Kanskje også straffbart når bevisst desinformasjon rundt sentrale faktorer ikke kunne forsvares gjennom ensretting av vitenskapen, men ble avdekket i hele sin bredde.

Fra artikkelen kan videre saksess at etterrettelig og sann informasjon er en stor og viktig jobb (Hvilket alle er enige om, men RB må gjøre mer enn å skrive om det). De hevder at ulike grupper uttaler seg stikk i strid med vitenskapen. Skeptikereksperter deles i to kategorier, de som er kjøpt og betalt og de som tror de er verdensmestere på alt. Å fortsatt hevde at mennesker ikke påvirker klima fremstår i beste fall som ren fornektelse. Noen hevder at hullet i ozonlaget var tull og at vi ikke trengte å bry oss om menneskeskapte klimændringer. En professortittel viser bare at en kan veldig mye om en liten del av vitenskapen, ikke at en kan mye om det meste.

Her er det meste rimelig tøvete. Hvem er kjøpt og betalt? Er årlig finansiering i milliardklassen over offentlige budsjetter til dem som fremmer myndighetenes politikk basert i hovedsak på ufullstendige beregningsmodeller som ikke stemmer med observasjoner, en garanti for kvalitet? Mens grupper uten finansiering som baserer seg på observasjoner og historiske

data og rekonstruksjoner ikke representerer noen sann informasjon? Og er det ikke IPCCs forskere som selv og i mediene fremstiller seg selv som verdensmestere? (Sogar som Nobelprisvinnere selv om det bare er en Fredspris, hvilket Nobelstiftelsen korrigerer). Mange av dem professorer. Og det ligger ingen automatikk i at man kan det meste om man, som RB, ikke er professor.

Ingen benekter eksistensen av ozonhullene. Det er en anerkjent observasjon fra lenge før utslipp av klorfluorkarbongassene kunne få noen effekt og er således i hovedsak naturlige. Også der gikk myndighetenes forskningsbevilgninger ensidig til forskningsmiljøer som fremmet myndighetenes politikk uten at historiske observasjoner og naturlige påvirkningsmekanismer ble vektlagt. I dag fremmes andre teorier for ozonhullene.

Også forskning om effekter av sur nedbør hadde de samme elementer og var delvis tendensløs. Skogdød ble hauset opp som den store negative effekt. Men sur nedbør ledet ikke til skogdød. Norske

forskningsmiljøer som påpekte dette, ble bevisst dårlig behandlet, direkte ubehagelig. Slik fremstår dessverre et uvitenskapelig mønster i myndighetsrelatert påvirkning for å feilaktig kunne ta vitenskapen til inntekt for sin politikk.